

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. 4. De Sacerdote delegato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

inter contrahentes, vel saltem ob ejus dif-
famationem. Unde, cum dicitur, paren-
tes recipi posse in testes pro filiis, procedit
in his, quæ melius per eos sciri possunt. Sic
Barbof. in c. *Videtur. qui matr. accusare poss.*
n. 3. cum aliis.

676. Quæstio est, an unus ex Testibus,
qui assistunt matrimonio, possit simul esse
Mandatarius, seu Procurator, ex man-
dato Sponsi constitutus ad contrahendum
nomine Sponsi? Casum adhuc pendere
indecisum, ait de Luca *cit. in annotationi-*
nibus ad lib. 14. discursu 26. n. 3. Negati-
vam tamen esse probabilior, tum quia
Mandatarius sic deberet esse Testis de suo
facto, nomine Principalis; tum quia
Tridentinum, exigens duos testes, qui de-
ponere possint de facto contrahentium,
videtur exigere duos testes à contrahenti-
bus distinctos, non tantum principalibus,
sed etiam, qui solo ministerio, & mandato
tales sint.

§. 4.

De Sacerdote delegato.

677. Valide, licetque matrimonium con-
trahi etiam coram alio, quam proprio
Sacerdote, ab hoc, vel Ordinario ad id
delegato, seu licentiam habente, const. à
n. 562. ad quæ not. quod Sacerdos, de li-
centia proprii contrahentium Parochi ad-
stiturus matrimonio, valide assistat, etiam
mortuo interim Parocho illo, si dum ad-
stitit, mors ignorabatur; secus, si scie-
batur; sic Cardinal. de Lugo *in respons.*
moral. lib. 1. d. 35. his præmissis:

678. Quæstio 1. est, quis possit dare licen-
tiam alteri Sacerdoti; ad assistendum ma-
trimonio? posse id Parochum, vel Ordi-
narium pro suis Parochianis, const. ex
n. 635. Ubi not. hic *nomine Episcopi vel*
Ordinarii venire etiam alios jurisdictione
quasi Episcopali præditos, & proprium
territorium habentes. 2. Vicarium gene-
ralem Episcopi, etiam absq. speciali com-
missione. 3. Capitulum sede vacante.
4. Legatum Papæ, in Provincia suæ lega-
tionis. 5. Archiepiscopum etiam in dice-
cesi suorum Suffraganeorum, sed tan-
tum, cum actu visitat, vel causa ad eum
devoluta est, per appellationem. Nam
aliàs in subditos eorum jurisdictione car-
ret: quod diximus de Vicario gener. Epi-
Tom. IV.

scopi, procedere vult Barbof. *in Trident.*
Sess. 24. c. 1. n. 106. de illo, esto non esset
Sacerdos; quia ille assistit jure Ordinario.
Ex quo sequitur, eum, *etiam non Sacerdo-*
tem, valide assistere eorum matrimonio,
quorum potest Episcopus jure Ordinario
etiam non Sacerdos; cum Vicarius Epi-
scopalis jurisdictionem habeat eandem,
cum Episcopo, non distinctam; Pirhing. *de*
Offic. Jud. delegat. n. 1.

Quæstio 2. cui possit dari hæc licen- 679.
tia? Resp. quod vi Tridentini *cit. nulli, nisi*
Sacerdoti, ut const. ex n. 635. excipe sum-
mum Pontificem, cum illa Tridentini
dispositio sit juris tantum Ecclesiastici.
Porro licentiam illam debere esse *expres-*
sam, resolvit Barbof. *cit. à n. 108.* quod
sic accipe, ut non sufficiat licentia tacita,
pendens à rarihabitione de futuro; quia
sic non esset verum, quod assistat Pa-
rochus, vel alius Sacerdos ab ipso licentiam
habens, sed tantum *habiturus:* secus est,
si licentia tacita antecedit matrimonium,
& sit de præsentibus; ut si alius Sacerdos
matrimonio assisteret vidente, nec, cum
facile posset, contradicente Parocho.

Resolvit 2. sufficere *licentiam gene-*
ralem, quæ conceditur facultas à Parocho
exercendi Parochialia, vel omnia Sacra-
menta in sua absentia, licet data foret con-
tra prohibitionem Episcopi, nec opus esse,
illam dari in scriptis; sic Barbof. *cit. à*
n. 108. & seq.

Resolvit 3. eam licentiam debere
concedi *ante actum assistendi* (aliàs non
assisteret *habens* licentiam) nec obesse,
si expracticetur dolo, & fraude, si dolus
sit causa tantum impulsiva; non autem, si
finalis, seu motiva concessionis.

Hujus postremi ratio est; quia fieri 680.
posset, quod Parochus non proprius (*spe-*
lucris promissi) allatis gravibus, ac veris
causis omittendi denuntiationes, ab Or-
dinario, vel ejus Vicario petens licentiam
assistendi eorum matrimonio non factis
proclamationibus, illam obtineret, falsò
putante, Sponfos aliunde de ipsius Parochia
esse, quo casu assistentiam illam, conse-
quenter matrimonium coram eo contra-
ctum invalidum esse, probabilius est; quia
sic nec coram proprio, nec coram alio
Sacerdote licentiam habente contraxe-
runt, quia mens concedentis non ferebat,
in licentiam assistendi, quæ, credebatur,
eum

eum non egere; sed in omissionem denuntiationum, quam suaserunt causæ propofitæ, de quo V. de Luca cit. l. 14. Tit. de Matr. discursu. 1.

681. Quæstio. 3. est, an delegatus, facultatem assistendi matrimonio, possit validè subdelegare? Resp. delegatum regulariter non posse subdelegare. c. Cum causam, 62. de appellat. § L. 1. §. 1. & L. 3. ff. de Offic. ejus, cui mandata est, jurisdictio. dixi regulariter. 1. quia fallit, si quis sit constitutus sit sub potestate subdelegandi, ut not. Zoësius de Offic. Jud. delegat. num. 7. deinde, si quis sit delegatus ad universitatem causarum; quia talis habet eandem jurisdictionem cum delegante; quod tamen intellige de subdelegatione ab hoc facienda solum pro casu particulari, non ad universitatem causarum, ut rectè not. de Luca cit. discursu. 26. n. 26. secus dicendum est de delegato ad casum particularem, vel ad assistendum solum matrimonio certarum personarum. Talis enim potestatem delegatam subdelegare non potest, ut not. gloss. in cit. c. Cum causam. V. delegatus. Ex hoc sequitur, quòd Parochus, vel alius Sacerdos, licentiam sibi concessam ab alio, ut assistat matrimonio duorum, expressè nominatorum, v. g. Titii, & Bertæ, non possit committere alteri, v. g. suo Capellano, vel Regulari, qui fortè tunc apud eum commoratur; quia sic talis Parochus, vel Sacerdos, est delegatus ad casum solum particularem.

682. Dixi duorum expressè nominatorum. Nam circa hoc quæri potest, an sufficiat, esto Sponsi non nominentur expressè? si contingat, quosdam esse copulandos, ut eorum saluti consulatur, ne in loco suæ Parochiæ, vel diocesis eorum matrimonium innotescat, præter causas gravissimas (puta, si contrahendum sit inter valde inæquales) ubi si consanguineis constaret hoc matrimonium, vel alter, vel uterque gravissimè periclitaretur, prout non semel in facti contingentia ostendi potest. Resp. si is, à quo Sponsi petunt copulari ex ejusmodi causis, non sit Parochus eorum proprius, & ad proprium eorum Parochum, vel Episcopum (tacitis eorum nominibus) necessitatem contractus, pro eorum salute, scribat, & licentiam eorum matrimonio assistendi obtineat, licitè, validè

que celebrari coram eo matrimonium, quia sic servatur substantialis forma Tridentini, quòd contrahant coram alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia; quo casu satis est, si testes, arcani apprimè tenaces adhibeantur, licet non sciant nomina contrahentium; cum sufficiat, quòd sciant contractum factum, sub istis circumstantiis. Delegatus tamen talis non possit id, quod sibi concessum est, subdelegare; cum delegatio tantum ad casum particularem facta sit.

Quæstio. 4. an sufficiat licentia data Sponso, v. g. quòd possit conjungi per quemlibet Presbyterum? Resp. affirmativè; quia si tali casu contraheret coram eo, quem ad hoc delegit, verificaretur forma substantialis, quòd contraxerit coram Sacerdote, ad id licentiam habente: secus est, si Sponsi licentiam peterent sub alio nomine, non suo. Nam cum delegatio sit stricti juris, intelligenda venit inter limites verborum, nec extendi de personâ in personam, etiam de consensu partium, qui dare non potest jurisdictionem personæ privatæ illum habitualitè non habenti, juxta c. Significavit de Rescript. § c. P. & G. de Offic. deleg. excipie, nisi concedens habeat in animo faciendi talem rem, vel annuendi tali personæ, licet in verbis ex errore exprimat aliam. Arg. L. si in nomine C. de Testam.

ARTICULUS II.

De matrimonio clandestino secundum quid.

Seu matrimonio celebrato prætermissis denuntiationibus. Tale matrimonium, etiam jure antiquo (seclusâ dispensatione) illicitum erat, ut const. ex c. inhibitio. 3. de Clandest. despons. cujus textum retulimus supr. Jure autem novo Concilii Tridentini Sess. 24. de Reform. matr. c. 1. sequentia statuta sunt. 1. ut imposterum, antequam matrimonium contrahatur, ter à proprio contrahentium Parochis, tribus continuis diebus festivis, inter Missarum solennia, publicè denuntietur, inter quos matrimonium sit contrahendum.